

S. VIII. 33.

ΓΑΜΗΛΙΑ

quibus

Novi Conjuges:

ORNATISSIMUS ATQ;

Integerrimus, vir-Iuvenis IO-
HANNES SCHAMBACHIUS Er-
phordienſis, aurifex & gemmarius
Stetinensis, Sponsus:

ET

Honestissima ac Pudiciſſima Virgo

ELISABETHA,

Prudentiſſimi & Conſultiſſi.
Viri Dn. THEODORI *Mecſenſenſero*
Reipubl: Neo-Brennopyrgenſium
Senatoris digniſſi. Filia:

Sponſa;

Conſuetâ & Chriſtianâ ſolemnitate
nuptias Stetini celebrantes pridie No-
vas Novembris,

ANNO

BeneDICat nos DeVs, DeVs noſter.

Ab amicis accinuntur.

STETINI, Typis Duberianis.

Votum Nuptiale.

Ertus inest, terræ cunctis animalibus, ardor,
Principio mundi, quæ creat, ipse DEUS.
Sufficiens, turtur, (dicto ne cætera tangam,)
Castus cum castâ conjugē, testis erit :
Ipse etenim, sociâ lethali vulnere strata,
Non renovat Venerem, at nocte dieq; dolet;
Non spectat frondes nemorum, non pabula curat,
Dum videt abreptam, quæ sibi chara fuit.
Sin cernat sociam secum, quod luce fruatur,
Exultat nimium, læticiaq; fremit;
Nec plures unâ placido sibi fœdere jungit,
Ast semel electam servat ubiq; sibi,
Diligit hanc solam : Dum foris incubat ovis
Illa, bonus charæ prospicit ille cibo;
Nec sentit blandus, venis turgentibus, iras
Magnas, dum prorsus bile feroce caret;
Sed nexu sociæ perblando jungitur ora
Masculus : Hæc iterum, jungitur ore Maris.
Summatim. Obsequium blandum, mens, una voluntas,
Unus & amborum corda gubernat amor.
Sic precor haud fictus, vestri, circumferat ardor
Sæviam per sancti fœdera conjugij,
Concordes Sponsi, concordis turturis instar
Cum sociâ ætatis vivite secla simul.
Tristes à vobis procul hinc; procul inde procellas
Pellit propitius, qui regit astra, DEUS :

Fer.

Ferueat in testis semper *Pax aurea* vestris,
 Frigescat, pariens iurgia, turpis Eris :
 Et maneat sic una fides, sic una voluntas,
 Sic maneat vobis fervidus unus amor :
 Namq; tibi est hæc *ELISABETHA* columbula, cujus
 Fervidus in cunctis ossibus hæret amor.
 Est lepidus flos, *SPONSE*, tuum, *ELISABETHA*, levamen
 Dulce, decus, nectar, basiolumq; tuum.
 Hanc igitur plenis, hanc *SPONSE* amplector ulnis,
 Sponsula tu Sponsi pectora conde sinu :
 Murmure blandifono vos jungite labra labellis,
 Et nitidis nitidas jungite sæpe manus.
Excellit turtur cunctis librantibus alis
 Aëra per tenuem corpora pennifera ;
 Corporis hand formâ cultâ, non robore vasto,
 Carmine non svavi, mellifluoq; sono,
 Non celeri cursu, trepidans, nimioq; volatu :
 Sed sobolis dulci fertilitate suæ :
 Non etenim semel, aut non bis, sed terve quaterve
 Treppidulos pullos hæc parit, ille fovet.
Sic precor, ut felix, fœcundum, fertile, vestrum
 Connubium, castus ditet ubiq; , *DEUS*.
 Fœcundet vestri castissima vincula lecti,
ELISABETHA ferat pignora chara tibi.
 Pignora multa ferat, stent undiq; & undiq; prole
 Vestra beata domus, non minus atq; thorus.
Añrias, tandem, volucres cum turture turtur
 Exuperat, plures annumerando dies.
Sic precor, & vobis cordis penetralibus opto,
 Concedat vitæ, tempora longa *DEUS*,

Vivatis Pylij, longævi & Nestoris annos.

Hæc precor eveniant: SPONSE VALETO DIU.

L:

L:

Johannes Dabelovius Neobrennopyr-
gensis Melagoburgicus.

ÆNIGMA.

Convivis nuptialibus propositum.

Dulcis-amarities Paradysi crevit in horto,
Jhova propagavit, Jhova rigavit eam.
Non sine felle manet, caret hac non melle: quæd
(ergo
Hoc sit ab ominibus nomen adeptæ reor.

Si quis adest vestrum, qui quid sit dicere possit
Dulcis-amarities: Oedipus aliter erit.
Hoc sed qui nequeunt anigma resolvere nostrum,
Quisquæ referta micropocula trina bibant.

Deutsch Räthel.

In Kreutlein wuchß im Paradyß/
Welches die Süß-bitterkeit hieß.
Gott hat besprenget vnd propagirt
Dasselb/ auch zu vns transferirt.
Diesß Kreutlein bitter ist als Gall/
Vnd Süß wie Honig vberall.
Rath zu wasß doch woll müge sein/
Diß für ein selzam Kreutlein?

Dul-

Dulcis-amarities ne quid sit nesciat isthæc
Quisquam : Teutonicis ipse resolvo metris.

Auflösung.

Dies Kreutlein ist der Ehestande
Von Gott gestiftet/mit allerhande
Segen begnadet/mit Schutz bedeckt:
Daher ehr gleich als Honig
Aber dieselbig süßigkeit (schmeckt.
Mit Bahln des Creutzes zubereit

Wird den Ehleuten so bitter oft/
Das siees nimmer hetten gehofft.
Aber wolln sie das guht genießn/
Muß ihn auch das böß nicht verdriessn.
Derhalbn wenn sie mit Creutz beladn/
Solln sie Gott bitten/ das er aus gnadn
Solchs endern woll : Wenn er das thut/
Solln sie gedencken/ das nach dem guht
Balde Creutz vnd noth könn wiederkern/
Vnd eins vom andern sey nicht fern.
Hierin solln sich dieß new Ehleut/
Auch schicken/vnd solchs mercken heut.
So werden sie fein Ehlig lebn/
Vnd Gott wird ihnn sein Segen gebn.

A iii

Solchs

Solchs wünsch ich ihnn zu dieser frist
Von Gott dem Vatr durch Jesum Christ.
Jehova Regat Thalamum.

ALIVD.

*V*spice casta DEO si sunt fœdera, cedit
Ominibus semper vita jugata bonis.
*Q*ua nota f A NE tibi dum sunt, tu fœde-
(ris unum)

A Iove principium ducis amande novi.

*A*d templum pergis magnâ comitante catervâ,
Quos superis posses equiparare, virum.

*H*i commendabunt votis ardentibus omnes
Connubij vestri prospera cœpta DEO.

*I*pse precare DEV M, duplex qui fœdere corpus
Vno conjungit, quo tua cœpta regat.

*S*is mea, sum (dicas) tuus ut, mea Sponsa : deinceps
Viq̃, sinet donec mors fera, semper ero.

*M*ox ubi vota DEV S suscepit, cedite templis :

*Q*uisquis E instructa limen adite Domus.

*T*empus adest, (tu dic) plenis accumbite mensis,

*C*oncessumq̃, DEO carpite dente cibum.

*E*ste leves animis, id prasens flagitat hora :

*P*rotinus abscedas, hic Cato si quis ades.

Qui-

Quisquis ades, latus licitis precor utere donis:
Ex multis aliquid, quod iurvet, esse potest.
Esis ubi saturi, nudant ubi lintea mensas,
Tibia festivas & sonat ante fores:
Surgite vos juvenes, consurgunt quando puella,
Et licitas operas officiumq; petunt.
Ferte referte pedes, sed damna cavete choreis,
Nec levet immodicos cura soluta pedes.
Ludite, sed castè: jocus absit ineptus & amens,
Virgineum solvat nulla cupido decus.
Tu quoq; Sponse choros cum Sponsâ cumq; puellis
Duc alijs, donec tempus adesse vides.
ELISABETHA thorum tecum quo scandere debet,
Desere Sponse chorum tunc, & adito thorum.
Dic: mea Sponsa veni, conscende cubilia mecum,
Fac tua quod fecit mater: Amata veni.
Quod superest: castus castâ cum conjugè vivas,
Hoc pia cum sancto fœdere jura jubent.
Delitias, mollesq; jocos suavesq; susurros
Et vobis thalamus pignora multa ferat.
Virtus invidiam superet, rixasq; malignas
Avertat stabilis mutua cura thori.
Non vobis noceat vana tremulencia lingua,
Nec fera qua stygium pectora virus habent.

Uvi-

*Vivite felices animis concordibus ambo,
Vna fides parili nectat amore duos.
Numina supplicibus veneraminor undiq; votis,
Ut vobis adsint, vos foveant & alant.
Factatos vario vidi discrimine iustos,
Non tamen hos vidi deseruisse DEVM.*

Δίστιχον χρονολογικόν.

*EXIt faX Ibi qVarta NoVeMbris ab aXe DieI,
Ut tibi Ioannes ELisabetha Venit.*

Honoris ergò scribebat

*Johannes Hermes Stendal:
Palæo-Marchicus.*

ALIVD.

Dum venit in thalamum Meckenheuseria virgo
Iane tibi, nomen dulce quietis habens.
Omina quæ-fidis bona-cūq; precamur amicis,
Ex animo tædis comprecior usq; tuis.
Pignoribus dives sit lectus, cista thaleris,
Ex voto cedant singula cœpta tibi.
Omnia multiplicet pax & concordia: nusquam
Irrepat technis dedita noxa malis.
Sic Pylij felix poteris, quos apprecor, annos
Conjuge cum castâ vivere: vive, vale.

*Consanguinitatis ergò scripsit
Eberhardus VVerterus.*

FINIS.

921116 **Bibliotheca** 105 000
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

06393

S.VIII.33

